

תהלים • פרק נ"ט

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this heartfelt kapitel, Dovid HaMelech cries out to Hashem when Shaul sent messengers to watch his house in order to kill him. Dovid pleads for rescue from these bloodthirsty enemies who lie in wait without any provocation or sin on his part, comparing their growling and prowling to wild dogs. Even in the face of such danger, Dovid strengthens his emunah, declaring that Hashem is his secure fortress and promising to sing of Hashem's kindness and strength in the morning.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לִמְנַצֵּחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשֹׁלַח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:

הֲצִילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי:

הֲצִילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:

כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לִנְפָשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פֶשַׁעַי וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוָה:

בְּלִי־עֹן יְרוּצוֹן וַיְכוּנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאָתִי וּרְאָה:

וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיֹצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן כָּל־בִּגְדֵי אֹן סֵלָה:

יָשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר:

הִנֵּה יִבְיָעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע:

וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם:

עֲזֹ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי:

אֱלֹהֵי חֲסִדוֹ [חֲסִדִּי] יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרִי:

אֶל־תַּהַרְגֵם פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעֲמוּ בְּחִילָה וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּגְנוֹ אֲדָנִי:

חֲטֹאת־פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

כָּל־הַ בְּחִמָּה כָּל־הַ וַאֲיָנֵמוֹ וַיִּדְּעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעָקֵב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה:

וַיָּשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר:

הִמָּה יִנוּעוֹן [יִנְיָעוֹן] לֹא־לֵא אִם־לֹא יִשְׁכָּחוּ וַיִּלְיָנוּ:

וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָה וְאֶרְנֵן לְבַקֵּר חֲסִדֶּךָ כִּי־יִיֵּית מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר־לִי:

עֲזִי אֱלֹהֵי אֲזֻמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

